

SØNDAG FOR DE FORFULGTE

«Jeg har bare smuglet våpen, og kommer unna med en bot. Men du ble en kristen, dommen din vil være døden – så hvorfor er du så rolig?»

En tidlig junimorgen, mens Tourajs yngste datter fremdeles sov, stormet etterretningsagenter hjemmet deres. Den lille familien hadde vært under overvåkning helt siden de ble kristne for noen år siden. Nå gikk agentene til aksjon. Brutalt endevendte de leiligheten og fylte søppelsekker med bevismateriale: bibler, bilder av Jesus, julepynt, og det mest fellende av alt: satellittmottakeren som gjorde det mulig å se kristne programmer på TV.

Den varme familiefaren Touraj ble ført til et høysikkerhetsfengsel med bind for øynene. I mørket ble han avhørt i timevis, slått og kalt «kjetter» og «esel». «Hvis du ikke gir oss informasjon, henter vi kona di og den ugifte datteren din hit og gjør med dem som vi vil!» Touraj gråter imens han forteller: **«Jeg var klar til å bli fysisk torturert, men jeg var ikke klar for truslene mot familien min.»**

Han ble satt på celle med alvorlig kriminelle. «Cellen var cirka 2 kvadratmeter stor, og i løpet av tiden jeg var der delte jeg den med tre ulike fanger. Den første var en stor og kraftig mann som var oppfarende og aggressiv og han klarte ikke å sove. Han fortalte meg at han hadde drept flere mennesker. Han klaget over sterke hodesmerter og ropte og banket hodet mot veggen. Men jeg var ikke redd for ham. Jeg tilbød han

litt frokost, og sa: «Vil du at jeg skal be for deg?» «Ja», sa han. Så ba jeg for ham i hjertet mitt, og deretter sovnet han og hvilte fredelig helt til middag.

Den andre fangen var en mulla. Han var anklaget for bedrageri og ble brakt inn i cellen i religiøse klær og ble behandlet mer respektfullt. Han ba og resiterte Koranen, og jeg ba og sang kristne lovsanger i hjertet mitt. Mullaen hadde mistet den ene hånden, så jeg hjalp ham med å vaske klærne hans. Han spurte meg: «Hvorfor ble du kristen, når du kunne ha forblitt muslim?» Jeg svarte ved å spørre om han hadde funnet fred ved å lese Koranen. Da begynte han å gråte, og jeg fortalte ham om mine egne erfaringer med kristendommen.

Den tredje fangen hadde smuglet våpen. Han sa: «Hvis jeg betaler 2000 dollar, blir jeg løslatt. Men du ble en kristen – dommen din vil være døden – så hvorfor er du så rolig?» Jeg forklarte ham at min fred kom fra min tro på Kristus, og deretter ba jeg for ham og sa at jeg håpet saken hans ville gå bra. Han omfavnet meg, og deretter gråt han en stund, og jeg trøstet ham.

«Jeg var glad for å ha snakket med tre fanger om min kristne tro på den korte tiden.»

Etter åtte dager i brutale avhør ble Touraj midlertidig løslatt mot en kausjon på 62.500 dollar. Det høye beløpet tilsa at Touraj senere ville dømmes til døden. Men Touraj ble som ved et mirakel satt fri: «Jeg vet ikke hvorfor, men det er i mitt hjerte å redde deg fra løvens gap og hvalens mage,» sa dommeren. Gleden var kortvarig, for etter frifinnelsen ble overvåkingen og truslene enda verre. Familien levde som i et fengsel i eget hjem, og de måtte til slutt flykte.

Først syv år senere våger familien å dele historien sin. **De våger fordi situasjonen i Iran nå er verre enn noensinne, og noen må fortelle hvor ille det er!** De siste årene har sikkerhetspolitiet i Iran trappet opp jakten på enhver antydning til «anti-regimeaktivitet». Og særlig den raskt voksende undergrunnskirken i Iran opplever svært brutal behandling.

Midt i det vanskelige er Stefanusalliansens partner PARS til stede med øyne, ører og hjelpende hender. De er en redningsflåte for de tusenvis av forfulgte kristne i Iran. De sikrer traumehjelp, trøst og åndelig fellesskap. De gir også livsviktig trening i hvordan man overlever som kristen i et land med sterk forfølgelse.

Når Stefanusalliansen er ute og møter mennesker som forfølges for sin tro, ber de ofte om én ting: be for oss! Vi vil nå be for kristne iranere og andre rundt om i verden som blir forfulgt fordi de tror på Jesus Kristus.

La oss be:

- Be for Touraj og familien hans. For trygghet og for mulighet til å praktisere sin kristne tro.
- Be for alle kristne i Iran. Be om at Gud må være med dem og beskytte dem. Be for at kristne iranere en dag skal kunne tilbe Gud fritt og åpent.
- Be for alle kristne i verden som opplever å bli presset eller forfulgt for sin kristne tro.

Fakta om Iran

Den islamske republikk Iran grenser til Pakistan og Afghanistan i øst, Turkmenistan, Aserbajdsjan og Armenia i nord og Tyrkia og Irak i vest. En regional stormakt.

98,4 prosent av folket i Iran er muslimer, av disse er 90,4 prosent sjia-muslimer, den offisielle statsreligionen. Sunnimuslimene finner vi først og fremst blant minoritetsgrupper som kurdere, turkmenere og balutsjere. Det finnes også minoriteter av kristne, buddhister, hinduer, jøder og andre religioner. Kun noen tradisjonelle kristne grupper, jødedom og zoroastrismen er i Grunnloven offisielt anerkjent som minoritetsreligioner og har reserverte seter i parlamentet.

Det sjia-muslimske styret i Iran prøver å stoppe veksten av konvertering fra islam. Det brukes arrestasjoner, overvåkning og press. Mange presses ut av landet. En del ledere dømmes til lange fengselsstraffer. Presset gjelder både medlemmer og ledere både i husmenigheter og i kirker som tar imot konvertitter, men som i starten var kirker for de godkjente etniske minoritetene.